

kommunalt ansattes vilkår i forbindelse med udliciteringer og gentagne udliciteringer som dem, der blev gennemført under VK-regeringen i sin tid, og derfor vil jeg godt stille hr. Peter Brixtofte det ganske enkle spørgsmål: Gælder denne omsorg for de kommunalt ansatte og disse bekymringer over konsekvenserne af udliciteringen kun de ansatte i skatteforvaltningen? Gælder omsorgen også ansatte på sygehuse, ansatte i vejafdelinger, alle mulige andre kommunalt ansatte, eller er det kun en lille gruppe?

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det er sådan, at der er vedtaget et EF-direktiv om virksomhedsoverdragelse, som er omsat til lov om virksomhedsoverdragelse, og det følger man naturligvis også i kommunerne, når man udliciterer.

Det betyder, at når man udliciterer en bestemt offentlig opgave til et privat firma, skal alle de ansatte, der hidtil har beskæftiget sig med den opgave i kommunen, ansættes i det private firma med de samme lønforhold, inden for det samme overenskomstområde og efter de samme aftaler.

Det er den holdning, jeg synes er den rigtige, og det vil sige, at hvis staten vil overtage ligningsarbejdet fra kommunerne, skal man jo gøre det rigtigt og sige, at nu overtages told- og skatteregionerne fra kommunerne, og dermed må alle medarbejderne fra kommunerne også overtages, sådan at alle medarbejderne overføres til told- og skatteregionerne i henhold til den lov om virksomhedsoverdragelse, som er gældende.

Min omsorg er altid gået på, at uanset hvad man udliciterer, skal man tænke på medarbejdernes ve og vel, og det vil sige, at de naturligvis ikke skal lide under, at det er en anden, som skal udføre opgaven end tidligere, hvad enten det er staten i stedet for kommunerne eller private i stedet for kommunerne. Men jeg er meget imod det, som bliver foreslået her, hvor der bliver en skalten og valten med vores kommunale medarbejdere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af forskellige punktafgiftslove. (Afgift af flasker, dunke og karburatorsprit, forhøjelse af visse punktafgifter, ændring af snitbredden for tobak samt ophævelse af afgiftsfritagelse for slagger).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 9/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Dette lovforslag er et resultat som også de tidligere lovforslag her i dag af finanslovforhandlingerne mellem regeringen og henholdsvis CD, SF og hr. Jacob Haugaard, og det er samtidig en ændring af de tidligere fremsatte lovforslag om en række punktafgifter og emballageafgifter.

I forhold til de oprindelige forslag betyder det nye forslag, at den påtænkte forhøjelse af afgiften på røgtobak falder bort, at den påtænkte forhøjelse af afgiften på is og chokolade halveres, at der ikke lægges afgift på køler- og sprinklervæske, samt at der lægges en generel afgift på nærmere definerede flasker og dunke til detailsalg, dog ikke dem til mælk og medicin.

I Socialdemokratiet støtter vi lovforslaget og ændringerne i forhold til de tidligere forslag, men vi er naturligvis åbne over for overvejelser, som kan forbedre afgifterne, og vi er i den forbindelse opmærksom på, at Miljøstyrelsen arbejder med en redegørelse for emballageafgiften generelt og vil derfor være åbne for en eventuel revision af afgifterne i forbindelse med denne rapport's fremlæggelse.

Peter Brixtofte (V):

Det er jo så banalt, at det er til at græde over. Nye afgifter, ja, og hvad er det næste? Jeg håber

ikke, at skatteministeren læser i historien om, hvordan andre regeringer har fundet på nye afgifter. Peter den Store, zaren af Rusland, havde jo utrolig mange emner for sine afgifter, f.eks. beskatning af skæg – det tror jeg nu nok at skatteministeren vil være imod – beskatning af fødsler, af begravelser, af hatte, hvis man havde en anden religion, og hvad det nu kunne være. Der findes et arsenal af afgiftsmuligheder, og her sætter vi endnu en gang bare afgifterne i vejret.

Venstre er imod højere afgifter. Vi vil heller ikke have flere afgifter. Vi vil have lavere skatter. Det arbejder vi for i det kommende år, og når valget er overstået, får vi flertal i Folketinget, som gør, at vi kan arbejde, sådan at vi også indfrier de løfter, som vi nu udsteder. Det betyder, at vi selvfølgelig skal lave om på, hvordan vi indretter den offentlige sektor. Den skal være mere effektiv, der skal være mindre administration, og der skal være mere privatisering og mere udlicitering. Der skal være langt, langt bedre forhold for de ansatte, så de kan klare det bedre, der skal være valgfrihed for borgerne osv.

Alt det kan sikre, at vi får en bedre fungerende offentlig sektor med et lavere skattetryk, og det arbejder vi for. Vi er meget imod nye afgifter, og vi er bare glade for, at der kun er nogle ganske få måneder tilbage af denne regerings levetid, så der kan næppe nå at blive gennemført ret meget mere.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må altså tilstå, at jeg slet ikke kan forstå, at hr. Peter Brixtofte skulle helt til Rusland for at finde fantasifulde afgifter. Jeg må tilstå, at jeg troede den, han ville have nævnt, var den, som den tidligere borgerlige regering kom med, den, der gik under navnet huller i isen, hvor det var sådan, at der skulle have været opkrævet gebyr for at gå ud på isen og slå hul i den. Det interessante var så, at man havde glemt at få undertaget fangererhvervet på Grønland, så det var dem, der kom i deputation i udvalget. I den retning mener jeg altså, at den tidligere regering er helt uovertruffen.

Apropos hr. Frank Aaens seneste indlæg under det tidligere forslag har jeg bare mærket mig, at nu står hr. Peter Brixtofte heroppe og taler varmt for udlicitering, lige før, og der er ikke gået mere end et kvarter, stod hr. Peter

Brixtofte og talte imod udlicitering, så nu er vi virkelig forvirrede.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der var hr. Jacob Buksti hurtigt med at finde en god afgift. Der var også den med afgift på import af bidronninger, og så vidt jeg ved, var det i hvert fald ikke noget, den borgerlige regering afskaffede.

Sidste gang disse afgifter blev reguleret, vil jeg sige til hr. Peter Brixtofte, var i den borgerlige regerings tid, hvor skatteministeren hed enten Isi Foighel eller Anders Fogh Rasmussen, jeg kan ikke huske, hvem af dem det var, men det var engang midt i 1980'erne, og det er jo længe siden. Derfor synes vi faktisk, at den voldsomme afgiftsforhøjelse, der kom dengang, som jo var en stor procentdel af varens pris, faktisk er blevet udhulet så meget, så vi nu godt kunne indhente en lille bitte del af den inflatoriske effekt, der i øvrigt har været på de underliggende varer.

Jeg synes, det er helt fejlplaceret at sige, at der her er tale om nye afgifter. Der er tale om en beskeden justering af afgifter, som sidst har været reguleret af den borgerlige skatteminister.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg tror ikke, jeg var omhyggelig nok i min annoncering af det lovforslag, vi behandler. Lovforslaget drejer sig om afgift af flasker, dunke, karburatorsprit, forhøjelse af visse punktafgifter, ændring af snitbredden for tobak samt ophævelse af tobaksfritagelse for slagger.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret i at vise tilbage til en tid, hvor Venstre var afhængigt af Det Radikale Venstre og derfor var nødt til gang på gang at forhøje afgifterne.

Det, vi ser frem til, er selvfølgelig en periode, hvor vi har et Det Radikale Venstre-frit flertal, hvor vi kan gennemføre det, vi egentlig mener, og ikke alt det, vi er tvunget til af Det Radikale Venstre – og jeg tør slet ikke have hr. Jacob Buksti gående rundt og være forvirret ret lang tid ad gangen.

Udlicitering: At man først tager opgaven fra en kommune og giver den til staten og så udliciterer, hvor kommunen selv har lov til at byde

med, har ikke en pind med udlicitering at gøre. Det er det rene sludder og vrøvl.

Brian Mikkelsen (KF):

Dette lovforslag, der savner enhver samfundsmæssig og miljømæssig begrundelse, er samtidig på en lang række konkrete områder yderst uheldigt for virksomhederne. Det lader jo til, at regeringen kun råder over et eneste redskab, når det kommer til lapning af den offentlige økonomi, nemlig nye mere eller mindre tvivlsomme afgifter.

Hvis vi ser på, hvad denne regering alene har gennemført i 1997, kan vi tage grønærtpakken til 200 mio. kr., afgiftsforhøjelse på både øl og vin til 125 mio. kr., lufthavnsskat på 125 mio. kr., forhøjelse af stempelafgiften på 250 mio. kr., en afkortning af kredittiden for lønsumsafgiften til 1,9 mia. kr., en afkortning af kredittiden for momsafregning for landbruget til 650 mio. kr., acontoskatteordning for alle virksomheder til 2,8 mia. kr. og – jeg bliver helt forpustet – sygeskatten til arbejdsgiverne til 447 mio. kr. Det er kun i 1997, men nu er 1997 heldigvis ved at rinde ud, så vi kan ikke frygte så mange flere nye skatter og afgifter.

Sagen er jo den, at nye skatter og afgifter ikke er svaret på en fornuftig økonomisk politik. Vi har sagt det før, og vi gentager gerne, at man skal finde besparelser inden for egne rækker. Vi foreslog under finanslovforhandlingerne at levere besparelser for mindst 2 mia. kr.

Danmark er i højkonjunktur, og det bør også kunne give det økonomiske spillerum til at skære ned, hvor det er nødvendigt. I stedet for at lade borgerne finansiere den offentlige sektors kapitalbehov ved nye skatter og afgifter, hver gang man mangler penge, bør der fokuseres på en indsats på at forbedre de danske virksomheders konkurrenceevne og derigennem få større provenu på allerede eksisterende skatter og afgifter. Alt det andet synes vi i Det Konservative Folkeparti virker dybt utroværdigt, for skatter og afgifter er jo ikke sundt hverken for borgerne eller for virksomhedernes internationale konkurrenceevne. De danske virksomheder lever i dag under kummerlige konkurrenceforhold med verdens højeste skattetryk. Det vil derfor være at binde endnu en klods om benet på dem, hvis pakken bliver vedtaget.

Vi kan derfor ikke støtte pakken.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er en bemærkning, der ikke kræver noget svar. Jeg vil blot konstatere, at hr. Brian Mikkelsen i sin opremsning glemte den tvungne opsparing, ATP, som De Konservative jo var med til, men det var måske derfor, hr. Brian Mikkelsen glemte den.

Jes Lunde (SF):

Jeg kan kun tilføje, at det endda var den største af dem alle sammen.

Det lovforslag, vi har til behandling nu, falder naturligt i to dele. Den ene del er forhøjelsen af nogle afgifter på chokolade, is og den slags ting og sager. Det synes vi er en ukompliceret del af lovforslaget, og dér ligger vel et provenu på omkring 400 mio. kr. Det er vi klar til at ekspedere også i et hurtigt tempo, så det kan træde i kraft den 1. januar 1998.

Den anden del af lovforslaget er afgiftsforhøjelser på en række emballagetyper. Vi har jo en aftale med regeringen i finansloven om at levere regeringen et provenu på det her område på 400 mio. kr., men regeringen har så valgt at udarbejde et lovforslag på området, som den har lagt i salen her uden at cleare det med sine forhandlingspartnere. Det er modigt gjort, og det er selvfølgelig helt o.k., men så risikerer den også, at vi kan have nogle indvendinger, når vi så kigger nøjere på det.

Det, vi lagde op til fra SF's side i forhandlingerne om finansloven, var, at vi fik en bredere emballageafgift, hvor vi i princippet får al emballage med, og hvor vi får en emballageafgift, som er miljøargumenteret, og hvor man har mulighed for at undvige afgiften ved at opføre sig miljømæssigt mere korrekt, ved at lave mere genbrug, ved at reducere mængden af skadelig emballage osv. Og det er det princip, vi gerne ser gennemarbejdet, når vi snakker emballageafgift.

Vi har forstået, at der er et udvalg i Miljøstyrelsen, som arbejder på en rapport om, hvordan man kan gøre sådan noget. Vi har også forstået, at den rapport fra Miljøstyrelsen er færdig om meget kort tid, og derfor synes vi, det er en lille smule ulogisk, at vi nu sidder og gennemfører en række forhøjelser på nogle områder, som kan forekomme tilfældige, og hvor man i hvert fald kan rette en stribe af indvendinger imod dem, når der kommer en rapport om meget kort tid, som giver os et bedre grundlag.

Lad mig nævne som eksempel, at man lægger afgift på emballage til flydende vaskemidler, men ikke til det, der er i granulatform, og lad mig også nævne som et andet eksempel, at man giver en tilskyndelse til, at produkter, der i øjeblikket sælges på enliterdunke, flyttes over på to halvliterdunke. Så slipper man billigere i afgift, men mindre emballage kommer der ikke ud af det. Tværtimod, der kommer mere emballage ud af det.

Så der er altså nogle skævheder i den måde, det er udformet på i øjeblikket, som det er nødvendigt at kigge på, men vi er indstillet på at gøre det i samarbejde med regeringen. Vi står ved, at vi har en aftale med regeringen om at skaffe et provenu på dette område på 400 mio. kr. på emballagedelen. Det kan vi godt medvirke til. Vi vil bare gerne have en diskussion om, hvordan vi gør denne emballageafgift mere miljømæssigt logisk og retfærdig. Det tror jeg på vi kan gøre ved at udbrede grundlaget, så det i princippet er al emballage, vi skal have med, så man gør den kilobaseret, hvor man så opdeler de enkelte emballagetyper efter miljøfarlighed, og hvor der selvfølgelig er forskel på miljøbelastningen i pvc, i pap, i aluminium, hvad det er for et produkt, man kan have med at gøre.

Men hvis vi får det miljøargumenteret ordentligt lavet på den måde, så tror vi på, at det her også er noget, der kan få nogle positive miljøeffekter, og derfor er vi selvfølgelig parat til at ekspedere det i samarbejde med regeringen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det var jo en lang vaden rundt i ingenting af en forligspartner. Nu spørger jeg hr. Jes Lunde, som det også var tilfældet på det foregående forslag: Hvad vil hr. Jes Lunde gøre, når Folketingets Skatteudvalg i morgen har programsat og afgivet betænkning over det her forslag? Hvornår skal alle disse miljøvurderinger og grundige analyser osv. foregå? Er det fra om et kvarter og så til i morgen, når Skatteudvalget mødes? Eller hvordan vil SF håndtere den situation, at man leverer stemmer til noget, man er inderligt imod? Det kan jo ikke nytte noget, at man går herop og siger, at man synes, det skal være en hel masse andre steder, på papæsker, på vaskepulver i granulatform, og jeg ved ikke hvad, og man så i morgen leverer stemmerne til, at det bras her bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Kim Behnke forudsætter, at Folketingets arbejde fungerer på den måde, at regeringsforslag altid bliver vedtaget uændret. Jeg kan godt røbe, at det ikke bliver tilfældet ved det her lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre går ind for det foreliggende forslag.

Vi troede faktisk, der var et forlig med SF på dette område, og jeg er derfor stærkt bekymret over den udsigt til yderligere filigranarbejde, som SF vil lægge i dette forslag. Det Radikale Venstre bliver altid beskyldt for at være meget omhyggelige, og at vi altid skal vende og dreje sætningerne tre eller fire gange, men jeg tror altså, at vi i SF's udspil dér har fundet vores overmand. Derfor er jeg stærkt bekymret ved den udsigt til forsinkelse af lovforslaget, som bliver nævnt her af hr. Jes Lunde, og jeg ville være stærkt beroliget, hvis hr. Jes Lunde gik op og bekræftede, at han stadig væk står ved forliget, og at det stadig væk skal gennemføres, så den fulde finanseffekt kommer igennem i 1998.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det vil jeg da gerne bekræfte. Vi har bundet os til at levere et antal millioner kroner i 1998 på dette her, så vi får den fulde finanseffekt i 1998. Jeg vil gerne bekræfte, at det står vi inde for. Jeg vil også gerne bekræfte, at vi har et forlig om at lave en forstærket indsats på emballageafgiftsområdet. Teksten fremgår af den finanslovaftale, som Finansministeriet har optrykt. Det, jeg så bare siger, er, at det konkrete lovforslag, som vi nu har til behandling, ikke er tjekket af med os, før det er fremsat. Det er for så vidt o.k. for mig, at man vælger den fremgangsmåde, men så skal man heller ikke regne med, at vi så bare skriver under på det, når vi behandler det i salen her.

Så må vi selvfølgelig kigge på, om det også er i orden, om det også er i overensstemmelse med den aftale, vi har lavet, med de forventninger, vi havde til, hvordan vi lavede en god, miljømæssigt baseret emballageafgift. Det er jeg sikker på vi finder en løsning på og en løsning, som fuldt ud honorerer de provenukrav, som regeringen har.

Kim Behnke (FP):

Man måber jo, når man hører debatten om det her forslag. I sidste uge havde skatteministeren to forslag, der var sat til første behandling, om præcis det samme, og få minutter før, førstebehandling skulle finde sted, blev forslagene trukket tilbage. Nu er der lagt et nyt forslag frem, og så går forligspartneren op og erklærer, at man ingen andel har i det forslag og det skal laves fuldstændig om.

Det er ikke nemt at holde en ordførertale og skulle tage stilling til noget, hvis indhold på nuværende tidspunkt er højest tvivlsomt, så jeg vil vove at tage stilling til det forslag, som er sat på dagsordenen, og som formanden så grundigt har læst op.

Det forslag går ud på, at der for en række af de kendte afgifter vil ske en forhøjelse. Og bevares, hvis det er det, man vil – det er ikke det, Fremskridtspartiet vil, men hvis man vil have nogle penge i statskassen, så er det nemt at lægge afgift på sådan noget som konsumis. Der er ingen problemer med, at der opstår grænsehandel, hvor folk kører til Flensborg og køber kassevis af ispinde. Der er ingen problemer med, at folk begynder at købe litervis af is på Internet, og andre eksotiske forslag. Så det er nemt; læg en afgift. Folk er tvunget til at betale.

Det er også nemt at lægge afgift på kaffe og te. Der er der dog det problem, at der hurtigt kan opstå grænsehandel, hvis afgiften bliver alt for høj.

Men når det gælder de afgifter på emballager, som der bliver annonceret her i forslaget, må jeg sige, at så er der hverken hoved eller hale i tingene. Der argumenteres i bemærkningerne for, at en reduceret mængde af engangs-emballager og dermed reduceret affaldsmængde vil blive resultatet.

Hvordan i alverden forestiller man sig, at shampoo, balsam, skylle- og opvaskemidler, flydende pesticider, lampeolie, ketchup, dressing, petroleum og flydende gødning skal transporteres hjem fra butikken, hvis ikke det på en eller anden måde er emballeret? Jeg havde i sidste uge forberedt mig på en levende beskrivelse af, hvilke problemer folk vil få, når de skal tage juice med hjem fra butikkerne, uden at den må være emballeret. Hvad er det for en adfærdændring, man forventer?

Jo, forklarer man så, der skal være en stigende anvendelse af alternative emballager. Hvilke? er jeg nødt til at spørge om. Skal vi have genbrugsflasker til shampoo, balsam og skylle-

midler? Skal vi have genbrugsflasker til ketchup, dressing og forskellige andre ting? I den forbindelse er jeg simpelt hen nødt til at gøre opmærksom på, at dér vil Levnedsmiddelkontrollen gå ind og forbyde disse ting.

Det vil være fuldstændig komplet uansvarligt at indsamle gamle ketchupflasker og dressingflasker og få dem rengjort. Der skal tilgå varmebehandling og kemikalier i et ubehageligt omfang, hvorefter man skal fylde nye levnedsmidler på disse flasker. Det er så ugennem-tænkt, som noget kan være.

Så har man fjernet grænsen for de små flasker på de 10 cl. Nu skal der også betales en 25-øres-afgift på dem. Og det er jo sikkert sket i hovedet på en eller anden embedsmand, som har fået en statistik over, hvor mange der bliver solgt af dem, og så ganger man det op med 25 øre og siger: Hurra, så er pengene hjemme.

Præcis på samme måde er man gået ud og har fået fat i elværkerne, og så har man set nogle statistikker for, hvor mange slagger og flyve-asker, de deponerer, og så ganger man det op og siger: Hurra, så er der nogle penge i statskassen. Men det er ikke særlig rimeligt.

Det er også decideret misvisende, når man skriver om de erhvervsmæssige konsekvenser, at der ikke er nogen. Det vil være i tusindvis af nye virksomheder, der skal til at begynde at bogføre disse afgifter på shampoo og balsam og ketchup og små parfumeflasker og alt muligt, som bliver givet væk i supermarkederne, hvis folk spørger efter dem.

Alle de virksomheder skal nu til at indføre en administration af disse ordninger, og det skriver man ikke noget som helst om under de erhvervsmæssige konsekvenser. Vedrørende reglerne om, at man skal skrive, hvilke erhvervsmæssige konsekvenser der er, dér dumper dette forslag.

Med hensyn til de miljømæssige konsekvenser, man skal skrive om, dumper det her forslag, fordi det, man hævder er miljømæssige forbedringer, kan ikke lade sig gøre i virkeligheden, og den virksomhed, som forsøger at leve op til det, som Skatteministeriets embedsmænd tror kan lade sig gøre, vil blive stoppet af levnedsmiddelkontrollen og alle mulige andre offentlige myndigheder, som ikke vil tillade, at man begynder at hælde de her kemikalier og alt muligt andet på genbrugsemballage. Det er decideret livsfarligt. Nogle kemikalier, der vil blive hældt på genbrugsemballage, vil udgøre en livsfare for de mennsker, der bringer det

hjem, bl.a. fordi folk skal gemme tomme emballager fra disse forskellige former for flydende kemikalier, gemme dem til stor risiko for børn og andre, der kan komme i berøring med dem. Dette forslag hører ingen steder hjemme, og der er ingen som helst saglige argumenter for hele emballageområdet.

Med hensyn til konsumis osv. kan man sige, at det er jo nemt. Fremskridtspartiet er bare imod det ud fra nogle skattemæssige betragtninger. Men på emballageområdet går man fuldstændig galt i byen. Derfor bør dette forslag aldrig blive til noget, og jeg håber, at SF's ordfører ikke når at lave de 100 ændringsforslag til i morgen, men at man konstaterer, at dette her ikke bliver til noget som helst. Så kan vi mødes engang i det nye år, når ministeren fremsætter 3, 4, 5 nye forslag, og så kan vi også tage dem af bordet bagefter, når det viser sig, at de embedsmænd, der sidder og skriver det, intet aner om, hvordan det er ude i virkeligheden.

Frank Aaen (EL):

Lad mig sige, at det er sådan set lidt mærkeligt at stå og diskutere et forslag, hvor det flertal, der står bag forslaget, har annonceret, at forslaget bliver lavet om i morgen, og uden at vi i virkeligheden ved, hvordan det ser ud i morgen. Derfor må vi nok tage en del af debatten under andenbehandlingen, men jeg kan da godt sige med det samme, hvad vi forventer at mene også ved andenbehandlingen.

Dette her er jo ren finanspolitik. Det gælder om at putte nogle penge ned i kassen, og da vi har det udgangspunkt, at det ikke er almindelige mennesker og forbrugere i dette land, som bruger for meget, men at det er nogle rige mennesker, der har haft en voldsomt stigende indtægt og har fået nogle kolossale skattelettelser, som gør, at finansministeren har ondt i finansloven, så burde man tage pengene dér og ikke sådan i almindelighed.

Derfor kan vi i almindelighed ikke støtte lovforslaget, men dog godt sige, at der er enkelte elementer i det, vi er tilhængere af. Det er naturligvis stramninger i kredittider for erhvervslivet; det har altid vores støtte. Det er, at man fjerner afgiftsfritagelsen for restprodukter fra kraftværker; det er vi med på.

Vi kunne såmænd også godt være med til at diskutere en emballageafgift, men jeg synes, det ser ud, som om det er helt uoverkommeligt i dag, og jeg vil også nok sige, at skulle vi gå ind

i det, ville vi nok stille som betingelse, at pengene blev brugt til noget fornuftigt.

Så hvis regeringen kommer i klemme med flertallet for forslaget, vil jeg anbefale den at dele det op. Så er der nogle elementer i det, som vi kan stemme for, men som det ligger her, og som vi nok forventer det kommer til at se ud ved anden- og tredjebehandlingen, må man regne med, at vi stemmer imod.

Sonja Albrink (CD):

I dette forslag kan man virkelig tale om at tage det sure med det søde. For at få finansieret finansloven for 1998 måtte man jo bl.a. tage fat på chokoladeafgiften og kaffe- og teafgiften. Afgiften for tobak skulle også have været finansieret på den ekstra udgiftsside, men den røg heldigvis ud af forslaget.

Udvidelsen af emballageafgiften kan CD grundlæggende gå ind for. Vi er ved at drukne i emballage, og det skader ingen, at emballagen bruges lidt mere med omtanke. Eksempelvis så vi jo, at brugen af engangsplasticposer faldt drastisk, da der i skattereformen blev lagt en forhøjet afgift på. Det skadede ingen andre end altså statskassen, som ikke fik så stort et prove-nu som beregnet. Derfor synes vi, at emballageafgifter kan være gode, hvis de medfører, at både forbrugere og producenter tænker sig bedre om.

Men her har vi så lige netop problemet, for sådan som emballageafgifterne er skruet sammen i dette forslag, kan vi risikere at få det stik modsatte resultat, for efter forslaget er afgiften mindre, hvis man sælger en liter opvaskemiddel i to halvliterflasker end i en helliterflaske, selv om ressourceforbruget er væsentlig større.

Der bliver efter forslaget kun tale om afgift af flasker og dunke til flydende varer, og det betyder altså, at flasken med det flydende vaske-middel er afgiftsbelagt, medens den selv samme flaske er afgiftsfri, hvis den i stedet indeholder vaskepulver.

Grænsen for, om noget er flydende, står heller ikke helt klart. Er ketchup flydende? Hvad med mayonnaise eller sennep? Det er jo afgørende for, om der skal betales afgift af beholderen, det sælges i.

Som andre i Skatteudvalget har vi fået en masse henvendelser fra folk, der er berørt af disse ting i deres hverdag, og det er også klart, at der er en masse praktiske problemer. Derfor havde det måske været en god idé, hvis man havde afventet det arbejde, som er ved at blive

gjort færdig i Miljøstyrelsen om netop emballageafgift. Måske kan det nås endnu, da en stor del af forslaget først skal træde i kraft omkring april.

Vi skylder måske også nogle af producenterne og detailhandlerne, at de får tid til at indrette deres forretninger og foretage ændringer, så de kan trykke prislister og mærke deres emballage, så det passer til de nye forhold. Men lad os tage det op under udvalgsbehandlingen, hvor vi sikkert får en hel del at diskutere.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Som socialdemokratisk ordfører synes jeg sådan set, det er en lille smule forunderligt at høre, når vi har en aftale om et beløb, som skulle give et eller andet provenu i statskassen.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt af nogle ordførere, at det her er en aftale, som, bl.a. fordi CD fik fjernet og halveret chokoladeafgiften og isafgiften, er en ændring i forhold til to tidligere forslag, som var klare og enkle. Så får man nu noget andet ind, hvorefter CD's ordfører står og får ondt af det. Det er højst besynderligt.

Jeg vil bare til almindelig underholdning annoncere, at Socialdemokratiet og regeringen altså også har en holdning til det her.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må også udtrykke en stille undren.

Jeg er medlem af et af de partier, som har indgået et forlig her, og jeg må konstatere, at to af forligsparterne, nemlig SF og CD, nu har erklæret, at de er utilfredse med det resultat, som de selv har forhandlet. Det synes jeg er meget mærkværdigt. Så skulle de da have sagt til, mens de var i forhandlingerne. Hvad er det for noget at komme nu, når teksten er trykt. Vi andre troede, at nu var det det, vi var blevet enige om, og så er vi ikke blevet enige om det alligevel. Jeg vil gerne have et svar fra fru Sonja Albrink.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg kan berolige Socialdemokratiets og De Radikales ordførere med, at CD står ved aftalen, men heller ikke CD så forslaget, inden det kom i trykken, og det er derfor, vi måske har nogle opklarende spørgsmål her under udvalgsarbejdet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Tilsyneladende eksisterer der nogen forvirring om, hvem der har set hvad og hvornår. Teksten til dette lovforslag har været sendt ud til de to partier, og jeg vil ikke diskutere det her på dette tidspunkt og i denne sammenhæng. Vi har leveret varen fuldt ud. Vi har været med til at acceptere omlægninger efter ønske fra i hvert fald et af forligspartierne.

En aftale er en aftale, og det synes jeg, man skal fastholde. Det vil jeg holde de to partier fast på, og det håber jeg også, de vil kunne indse, når vi nu får dette forslag behandlet færdigt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Finansministeren (Mogens Lykketoft) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. (Administrationsgodtgørelse til virksomhederne og fastsættelse af bagatelgrænse).

(Lovforslag nr. L 137).

Miljø- og energiministeren (Ole Løvig Simonsen, fg.) har meddelt mig, at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, ønsker at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse for 1997 om Dansk Olie- og Naturgas m.v., dets virksomhed, planer og finansiering.

(Redegørelse nr. R 6).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.